

Yaralar, ışığın içeri girdiği yerdir.
-Rumi

Karanlıktan Şafağa

Traci Medford-Rosow
Kevin Coughlin

Çeviren: Özgür Er

Karanlıktan Şafağa

Original English language edition published by Author Academy Elite. Copyright © 2018 by Traci Medford-Rosow and Kevin Coughlin. Turkish language copyright © Sola Unitas. This edition arranged through Kayı Telif Hakları Ajansı. All rights reserved.

Tüm hakları saklıdır. İngilizce orijinali Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company, tarafından “UNBLINDED” adıyla yayımlanmıştır. Bu eser Kayı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır. Bu eserin çeviri sorumluluğu Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.’ye aittir. Bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin alınmadan kopyalanamaz ya da çoğaltılamaz.

SANDER YAYINLARI

Şakayık Sok. No: 40/8 Kat: 2 Teşvikiye Şişli/İSTANBUL
Telefon: 0212 939 76 52 - E-posta: sander@sanderyayinlari.com
www.facebook.com/sanderyayinlari
www.twitter.com/SanderYay
www.instagram.com/sanderyayinlari
<https://sanderyayinlari.com>

ISBN: 978-625-7797-79-5
Yayıncı Sertifika No: 32858
1. Baskı: İstanbul 2021
İmtiyaz Sahibi: Umut Kısa
Genel Yayın Yönetmeni: Şener Demir
Çeviren: Özgür Er
Editör: Şener Demir
Redaksiyon: Buket Konur
Okuyucu Deneyimi: Selinay Şahin, Pınar Ateş, Gamze Şener
Mizanpaj: Mert Musaoğlu
Kapak Tasarımı: Mert Musaoğlu
Orijinal Adı: Unblinded

BASILDIĞI YER

Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Beylikdüzü Osb Mahallesi Orkide Caddesi 9/Z Beylikdüzü/İstanbul
Sertifika No: 47881

© Bu kitabın tüm yayın hakları Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.’ye aittir. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Karanlıktan Şafaga*

*Bir Adamın Karanlığın İçinden Aydınlığa
Giden Cesur Yolculuğu*

Traci Medford-Rosow
ve Kevin Coughlin

 sander yayınları

Kevin Coughlin 1997 yılında, bir sabah uyanır ve artık gazete okuyamadığını fark eder ve hatta en büyük manşet puntolarını bile bulanık görmektedir. Kevin, taşıdığı nadir görülen genetik bir hastalıktan; Leber'in Herediter Optik Nöropatisi'nden* habersizdir.

Beş gün içinde kör olur.

Amatör fotoğrafçı ve görsel sanatlar âşığı bu adam, anî körlük trajedisi ile yüz yüze kalır ve hayatının her yönü dayanılmaz bir karanlığa gömülür.

Fakat Kevin'in görme kaybı, kendi iç dünyasını keşfetmesini sağlar. Ağır alkollü onlarca yıldan sonra uzun ve zor bir yoldan ayıklığa ulaşarak, düşüncelerin ve konuşulan sözlerin güçlü etkisini keşfeder ve kaybettiklerine öfkelenmekten çok, sahip olduğu şeylerin minnettarlığına odaklanmayı seçer.

Karanlığın dünyasındaki Kevin, zamanla kendisine ve başkalarına karşı nasıl daha nazik olunacağını öğrenir ve görme engelliler için bir aktiviste dönüşür.

Zor geçen on beş yıldan sonra Kevin, bir gün banyosunun aynasında yansıyan bir ışık huzmesi yakalar ve Kevin'in dosyası, optik sinir vakalarının tıbbi destekli olmayan rejenerasyonu olarak, dünyada belgelenmiş tek örnek olarak kayda geçer.

Sonraki üç yıl boyunca Kevin; günlük ilerlemesini, coşku ve acı verici aksiliklerini not ettiği bir günlük tutar. Kevin'in aldığı bu notlar ve yazar Traci Medford Rosow ile olan derin diyalogları, olağanüstü bir hikâyeyi şekillendirir.

Karanlıktan Şafağa, gördüğümüzü sandığımız gerçekliğin ardında yatanları merak edenler için etkileyici bir mucize hikâyesidir.

---

* LHON, mitokondrial DNA'daki nokta mutasyonları sonucu hücrede oksidatif fosforilasyonun bozukluğu ile seyreden bir hastalıktır ve erkeklerde daha sık görülür. Görme kaybı genellikle akut olarak 15 ile 35 yaş arasında başlar. Taşıyıcı annelerden, sıklıkla erkek çocuklara geçtiği bilinmektedir.

Yazarın Okuyuculara Notu

Bu kitap, nadir görülen bir genetik hastalık nedeniyle görme duyusunu aniden kaybeden bir adamın, görüşünü geri kazanmak için verdiği olağanüstü savaşın gerçek hikâyesidir. Tüm olaylar doğru olmakla birlikte, bazı kişi ve kuruluşların isimleri gizliliklerini korumak amacıyla değiştirilmiştir.

Kevin Coughlin'ı ilk kez 2016 Paskalya sabahında, iki köpeğimiz ile gezintiden dönen kocamdan duydum. Heyecanlı ve nefesi kesilmiş bir hâlde “New York'ta komşumuz olan görme engelli bir adam, mucizevî bir şekilde görmeye başladı!” dedi.

Ve Kevin, hikâyesini yazacak birini arıyordu. Ben de heyecanla kabul ettim. Kevin, görüşünü nasıl geri kazandığını anlattığı bir günlük tutmuştu. Her bölümün sonunda, bu günden bir parça vardır. Günlüğün düzenlenmemiş hâlini ise kitabın sonunda bulabilirsiniz.

Haftalık çalışmalarımız ilerledikçe, sadece gözleri değil, ruhu da kör olmuş bir adama tanık olduğum kısa sürede anlaşıldı.

Teşekkür

Kevin Coughlin'a, bu inanılmaz hikâyeyi yazmam ve başkalarıyla paylaşmam için bana güvendiği için teşekkür etmek istiyorum.

Kocam Joel Rosow'a, taslakları sayısız kez incelemesindeki sabrı ve hikâyeyi şekillendirmedeki yardımı için, özel bir teşekkür etmek istiyorum.

Editörüm Richard Kelley, hikâyenin ne olduğunu her zaman bilen, benden bile önce... Sen benim Max Perkins'imsin, dâhi editör.

Sarah Lawrence Yazarlık Enstitüsü'nde öğretmenim ve *It-haka: A Daughter's Memoir of Being Found* un yazarı, Sarah Saffian'a; hikâyelerimde 'tik-tok'un nasıl oluşturulacağını öğrettiği için teşekkür ederim.

Ödüllü ve en çok satan kitap, *The Art of Self Transformation and Live the Life of Your Dreams*'in yazarı, olağanüstü yayıncım Laura Ponticello'ya; hikâyelerimi yaymaya yardımcı olduğu ve bana dönüştürücü nitelikleri açıklığa kavuşturma sanatını öğrettiği için teşekkür ederim.

Düzeltilmenim Danielle Gasparro'ya, yazım hatalarının hepsini yakaladığı ve düzelttiği için teşekkür ederim.

İlk taslakları okuyan arkadaşlarıma ve aileme, özel olarak teşekkür ederim: Kyra Rosow Faircloth, Jeff Worrone, Phyllis

dahil olmak üzere Reiss, Rita Selby, Alan Saly, Tarja Antonetti, Joan Rosow ve yasal ortağım, Peter Richardson. Dahil olmanız, önerileriniz ve teşvikiniz çok önemliydi.

Son olarak editörlerime, kapak tasarımcılarına ve Morgan James'deki yayıncılara yürekten teşekkür ederim.

İTHAF

Rahibe Dolores ve Jim'e.

*Hayatı onur ve lütufla yaşayarak ilham verdikleri;
en önemlisi de görme engelinin sınırlayıcılığından çok
güçlendirici olma potansiyelini gösterdikleri için.*

-Kevin Coughlin

Yaralar, ışığın içeri girdiği yerdir.

-Rumî

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	12
KISIM BİR - KARANLIĞA İNİŞ.....	14
BÖLÜM 1 Mavi gözlü.....	16
BÖLÜM 2 İçkiye Güvenmek.....	23
BÖLÜM 3 Dart Tahtaları	31
BÖLÜM 4 Kesik Umutlar	35
BÖLÜM 5 Yüksek Alkollü İçki	38
BÖLÜM 6 Destek Arayışı.....	43
BÖLÜM 7 Kör Adamın Blöfü	47
BÖLÜM 8 Paramparça Güzellik	53
BÖLÜM 9 Faith'i Bulma	58
BÖLÜM 10 Cesur Yeni Dünya	61
BÖLÜM 11 Yeni Bir Bakış Açısı	65
BÖLÜM 12 Les	71
BÖLÜM 13 Gardırop Çılgınlığı	75
BÖLÜM 14 Kayıptı ve Bulundu.....	80
BÖLÜM 15 Sağlam Ruger.....	84

BÖLÜM 16 Kalem Adam.....	91
BÖLÜM 17 Bükülmüş Dizler.....	94
BÖLÜM 18 Bowery	97
KISIM İKİ - İNANILMAZ ZARAFET	105
BÖLÜM 19 Melekler Aramızda.....	106
BÖLÜM 20 Kör Adaletsizlik.....	110
BÖLÜM 21 Gelişigüzel İyilik Eylemleri.....	114
BÖLÜM 22 Kelimeler	117
BÖLÜM 23 Çarpışan Arabalar	121
BÖLÜM 24 Noel Hediyesi	125
BÖLÜM 25 Hoşça kal Ruger.....	130
BÖLÜM 26 Sufle ve Elias	136
BÖLÜM 27 Köprü Geçişleri.....	142
BÖLÜM 28 Kaşınan Ayak.....	148
BÖLÜM 29 Cheryl Duası.....	153
BÖLÜM 30 Son Bir Öpücük.....	158
BÖLÜM 31 Odakta.....	164
BÖLÜM 32 Kar Yağışı.....	167
BÖLÜM 33 Sarı Taksi	171
SONSÖZ.....	174
KEVIN, BUGÜN.....	178
EK - KEVIN'İN GÜNLÜĞÜ	179
YAZARLAR HAKKINDA.....	206

GİRİŞ

17 Haziran 2016, Cuma

Kısa bir süre için Kevin, nerede olduğunu fark edemedi. Ürkütücü sabah sessizliğini, yaz havası örtmüştü. Saat sabahın dördüydü. Kuşlar hâlâ sessizdi ve şafak korusu henüz başlamamıştı. Kevin yatağında otururken köpeği Elias, isteksizce mırıldandı.

Kevin, arkadaşını uyandırmamak için mümkün olduğunca sessiz bir şekilde, o an için tanıdık gelmeyen evin içinde ilerledi. Merdivenlerden yukarı çıkıp evin arka tarafındaki açıklığa ulaştı.

Ev, göle bakan bir uçurumun kenarındaydı. Kevin, doğan güneşin tadını çıkarmak ve sıcaklığını hissetmek için yüzünü yukarı doğru kaldırdı.

Havada taze bir koku vardı. Sanki çiçeklerin bolluğunu anlatan bir kokuydu. Bununla birlikte güzel bir rahatlama hissetti. Şehirdeki yaz havası, buranın aksine tiksindiriciydi ve kötü kokuyordu. Aşağıda bulunan iskeleyle hafifçe vuran dalgaların ve uzaktaki ördeklerin seslerini duyabiliyordu. Kevin, bir şezlong buldu ve kendini üzerine bıraktı. Elias ise vakit kaybet-

meden yanına yerleşti.

Kevin, şafak yaklaşırken, ufuktaki en sıcak yeri aradı. Güneşin ilk nereye vuracağını biliyordu. Yukarıdaki bir şey dikkatini çekti ve aniden bakışlarını dağıttı. Başını kaldırdı ve gözlerini yukarı doğru bakmaya zorladı.

O an ağlamaya başladı. Nedenini bilmiyordu.

İlk başta, gökyüzündeki soluk ışıkların, optik sinirleriyle dalga geçtiğini düşündü. Gece vakti gökyüzünün, şafaktan hemen önce nasıl görüldüğünü hatırlıyordu. Sadece bunun halüsinasyon mu yoksa gerçek mi olduğuna emin olamıyordu.

Aniden Kevin'in zihni, duygularını yakaladı. Gözlerini sabitlerken, açıklanamayan gözyaşlarının nedenini görebiliyordu. Bu, solmakta olan ışığın içinde parlayan minik yıldızların bulanık hatlarıydı.

Kevin, aceleyle içeri girdi. Merdivenlerden aşağı indi ve odasına gitti. Günlüğünü aldı. Duygusal hissi hafızasında hâlâ tazeyken, hissettiklerini yazmak istedi:

“Mahopac Gölü’ne bakan, hasır bir kulübede oturdum. O güzel sakinlik, aniden, sevinç dolu gözyaşları tarafından kesintiye uğradı. Sonra neden ağladığım belli oldu. On dokuz yıl sonra ilk defa, yıldızlarla dolu bir gökyüzü görüyordum.”

KISIM BİR

**KARANLIĞA
İNİŞ**

1997-2001

*“Karanlık, karanlığı defedemez:
Bunu ancak ışık yapabilir.”
-MARTIN LUTHER KING, JR.*

BÖLÜM 1

Mavi Gözlü

15 Şubat 1997, Cumartesi

Kevin, onu rahatsız eden karamsar bir duyguyu iki gündür üzerinde taşıyordu.

Likör kabinine baktı. Kokteyl saatinin ne zaman başladığına dair hoşgörölü bir tanıma göre bile bir şeyler içmek için çok erkendi.

New York Times'ı alarak, kendini bu düşünceden uzaklaştırdı. İki gündür işinin başında olmasına rağmen yaşadığı bulanıklık yine oradaydı. Vereceği son teklife dair araştırma yapmak için referans rafından aldığı makaleyi bile okuyamamıştı. Kelimeler bulanıktı, silikti ve Kevin bir türlü odaklanamıyordu.

O zamanlar bunun için endişelenmemişti. Ona göre, sa-

dece ofiste uzun bir gün geçirmişti, yorgundu ve neyse ki bu, kolayca çözülecek bir problemdi. Bilgisayar yazıcısına makale kopyaları yazdırdı.

Kevin, cumartesi sabahı ise kendi evindeydi. Güzel bir uyku çekmişti ve gözleri, uzun bir işgününün ardından yorgun değildi. Gözlüğüne ihtiyacı olup olmadığını merak etti. Hızla göz kırpmaya başladı ancak çabaları boşaydı. Görüşünde düzelme olmamıştı. Gazeteyi kahve masasına koydu ve banyoya gitti. Yüzünü yıkadı, kuruttu ve özellikle gözlerine dikkatlice baktı. Oturma odasına döndü, pencereden dışarı baktı. Dışarı sisli görünüyordu. Aynı anda televizyondaki hava durumu haberini duydu. Haber, bol güneş ışığı ile yakıcı soğuktan bahsediyordu.

Kevin, bunun üzerinde uzun süre durmadı. Long Island'daki ailesini ziyaret etmeye karar verdi. Yavaş bir şekilde şehrin karşısındaki Penn İstasyonu'na yürüdü. Kevin bunu birçok kez yapmıştı. İstasyon, Lexington'daki evinin on blok ilerisindeydi ve görüşü hâlâ bulanıktı ama bunu problem etmedi.

Bilgilendirme panosunu okumak zorunda değildi. Tren her zaman, on sekiz numaralı perondan kalkardı. O tarafa doğru yöneldi. Trene bindiğinde pencerenin yanındaki her zamanki koltuğuna oturdu ve rahatladı. Mineola'ya kırk dakikalık bir yolculuktu.

Gazetesini yanında getirmemişti. Anlamı da yoktu çünkü görme sorununu gereğinden fazla hatırlatıyordu. Yine de hâlâ önemli bir şey olmadığına emindi. Gözlük kullanmak kadar basit bir çözüm olduğunu düşünüyordu. Sonuçta otuz altı yaşındaydı ve arkadaşlarının çoğu on yıl önce ilk gözlüklerini satın almışlardı.

Tren istasyona geldiğinde annesi arabasında oturuyordu. Kevin, annesinin her zaman otoparkta beklediğine güvenirdi ve hatta uyuyakalıp istasyonu kaçırdığı zamanlarda bile.

Ruth Liesenberg Coughlin, besleyici ve kendini adamış bir

anneydi. Kişiliğine çok uygun bir eğitim alarak özel hemşire olmuştu. Sadece ailesine değil arkadaşlarına da nazik ve sevgi dolu olan kadın, herkes tarafından çok seviliyordu.

Kevin, annesine karşı duyduğu sadakatten hiç pişman olmamıştı. Kadın da bunun için minnettardı. Öte yandan Kevin, mesleği her zaman muhasebecilik olan babası Walter J. Coughlin'in, duygusal olarak biraz uzak olduğunu hissedirdi. Yine de Kevin, babasının ailesini iyi bir şekilde geçindirdiği ve Ruth'a sadık bir koca olduğu gerçeğini hep takdir etti.

Kevin ailesiyle: Ruth ve Walter Coughlin.

Kevin, üç kardeşin en küçüğüdü. Kız kardeşi Kathy'den

on ve erkek kardeşi John'dan sekiz yaş küçüktü. Bu yaş farkı ona, gençliğinin büyük bir kısmında tek çocuk gibi hissettirdi; özellikle Kathy ve John üniversiteye gittikten sonra.

Kevin, beş ila on beş yaşları arasında kiloluydu. Bunun sonucu olarak güven eksikliği yaşamaya başlamıştı ve sosyal açıdan zayıftı. Çok az yakın arkadaşı vardı. Birincil sosyal etkileşimleri Küçükler Ligi'ne isteksiz de olsa girmesinden ve ayinlere haftalık katılımından ibaretti.

Kevin, lisedeki ikinci yılında kendini dönüştürmeye karar verdi. Ton balığı ve frescadan oluşan bir diyeteye girdi, egzersize başladı ve kırk kilo verdi. Mucizevi bir şekilde, kilo verdikten sonra boyu 10 santim daha uzadı.

Kısa ve tombul Kevin, annesinin Sears'taki Husky Shop'tan ona aldığı şişman çocuk kıyafetleriyle birlikte ortadan kaybolmuştu. O zamanlarda moda olan Levi's ve Lacoste polo gömlekler, eski kıyafetlerinin yerini aldı. O artık uzun boylu, ince ve yeşil gözlü bir üniversiteliydi.

Kevin ve annesi eve döndüler. Kevin, eski maviliğini kaybetmemiş bu Cape Cod evinde büyümüşü. Evin en sevdiği kısmı arka bahçeydi. Mahalledeki en büyük ve en düz bahçeydi. Lise partileri için harika bir yerdi. Kevin, onu aralarına kabul etmeyen akranlarının arasında saygı kazanmasının nedeninin, bu parti mekânı olduğundan hep şüphelenmişti.

Ebeveynlerinin yatak odası birinci kattaydı. Kendi odası ise üst kattaydı. Bu oda Kevin'a, radyo, plak ve en sevdiği Elton John ve Billy Joel albümlerini rahatça dinlemek için uygun bir özel alan sağlıyordu.

Mahalleleri, Long Island'daki diğer savaş sonrası yapılar gibi, bir patates tarlasının üzerine inşa edilmişti. Burada seçebileceğiniz üç model vardı. Cape Cod tarzı evler, bölmeli evler ve çiftlik evleri. Bu, 1950'lerin Amerika'sı için büyük bir olaydı. Diğer mahallelerin çoğu için sadece tek bir seçenek vardı.

Kevin, öğle yemeğinden hızlıca bir ısırık aldıktan sonra

ailesinin haftalık alışverişini yapmak için Waldbaum'a doğru yola çıkmaya hazırdı. Bu, beş yıl önce babasının felç geçirmesinden sonra devraldığı bir angaryaydı. Kevin, annesinin listesini cebine koydu ve her zamanki gibi kısa zamanda döneneğine dair söz vererek evden çıktı. Waldbaum'a yaptığı gezileri dört gözle bekliyordu. Şehrin diğer marketlerinin aksine Waldbaum, her zaman temiz ve renkli olurdu. Bu defa da görevini keyifli bir şekilde organize etmişti ve işi kolaydı. Her zaman aldığı; meyve, sebze, et, süt ve babasının sevdiği 12 paket diyet sodayı hangi raflarda bulacağını iyi biliyordu.

Ancak o gün, mağazanın alışılmış parlaklığı yoktu. Renkler, kış günlerinin havasına benzeyen, grinin sönük tonları olarak görünüyordu. Portakallar, limonlar ve özenle düzenlenmiş vitrinleri dolduran renkli sebzeler yıpranmış görünüyordu.

Bu donuk ışıktaki Kevin, alışveriş listesini okumakta zorlandı. Üretim bölümünde, birkaç dakika boyunca listeyi inceledi ve kelimelere odaklanmaya çalıştı. Mağazadaki birinden, onunla dolaşarak, alışverişe yardım etmesini istemekten başka yapacağı bir şey daha vardı; o da eve dönüp, annesinden listeyi yüksek sesle okumasını ve daha büyük yazmasını istemektir.

Kevin, bunu yapmaya pek hevesli değildi çünkü bunun annesini telaşlandıracağını biliyordu. Kafasının içinde uyarı ışıkları yanıp sönüyordu ama okuma gözlüğünün yeterli olacağına kendisini inandırarak bu korkusunu bastırdı. Tahmin ettiği gibi, Kevin ön kapıdan eli boş girdiğinde, annesinin endişeli ses tonu onu doğruladı.

"Neden bu kadar çabuk döndün? Aldıkların nerede?"

"Üzgünüm ama market listesini okuyamıyorum anne. Lütfen yeniden ve daha büyük harflerle yazar mısınız?"

Ruth, endişeli bir homurdanmayla yeni bir kağıt almak için mutfaka doğru ilerledi. Kevin onu takip etti.

Mutfak masasında oturmuş annesinin listeyi yeniden yazmasını beklerken, annesinin canlı mavi gözlerinin rengini gö-

remediğini fark etti. Ayrıca yüzünün detayları da 70'li yaşlarda biri için son derece sıradışıydı.

Kevin hiçbir şey söylemedi. Onu daha fazla telaşlandırmak istemedi. Annesinin uzattığı yeniden yazılmış listeyi aldı ve baktı. Hâlâ göremiyordu ve bu liste ile Waldbaum'a dönmesi mümkün değildi. Onu daha fazla endişelendirmemek için ses tonunu ayarlayarak tekrar sordu.

“Anne, lütfen kelimeleri biraz daha büyük yazar mısın? Dün gece geç saatlere kadar dışarıdaydım ve yorulduğum sanırım. Hâlâ listeyi okumakta zorlanıyorum.”

Aslında Kevin, bir gece önce dışarı çıkmamıştı. Ruth da artık artan endişesini gizleyemedi.

“Önümüzdeki hafta ilk iş olarak, bir göz doktoruna görünmeni istiyorum.” dedi kararlı bir şekilde ve devam etti: “Lütfen şehre döndüğünde, randevu alacağına söz ver.”

Kevin başıyla onayladı. Daha sonra gözlerini, sarı bir sayfa üzerine siyah keçeli kalemle ve büyük harflerle yazılmış alışveriş listesine dikti. Annesi ona endişeli bir bakış attı. Kevin, annesinin omzuna dokundu ve alışverişini tamamlamak için Waldbaum'a geri döndü.

Kevin, o gün babası ile görme yetisindeki kaybı konuşmadı ama annesinin onunla konuştuğunu duydu.

“Walter, Kevin'in görme yetisiyle ilgili sorunları var. Onun için endişeleniyorum.”

Kevin, konuşmanın tamamını dinlemeden dışarı çıktı. Gerisini duymak istemedi. Henüz kendisini ikna edemediği bir konuda ailesine, gözlükle düzelebileceğine dair bir şey söylemek istemedi.

Kevin, o akşam dairesine döndüğünde bir şeylerin ters gittiğini biliyordu. Sanki ışıklar sönmüştü. Eğer neler olduğunu anlayamıyorsa, en azından düşüncelerini uyuşturabilirdi.

Votkaya uzandı.

Bir büyük bardağa doldurup, kızılıık suyu ilave etmek için mutfağa gitti. Buzdolabından meyve suyunu alırken bir an duraksadı. Garip bir şey vardı. Kevin, portakal suyu kutusunu eline aldı ve diğer meyve suyu kutularıyla karşılaştırdı. Başını salladı ve gözlerini kırıştırdı. Sonra bunu birkaç kez tekrarladı.

Artık renkleri göremiyordu.

Günlük Giriş:

14 Ağustos 2013, Saat 01:00'de banyoya girdiğimde, ilaç dolabı aynasından yansıyan ışık beni şaşırttı ve büyüledi. Sanırım bir rüyaydı ya da ben hayal etmişim.

BÖLÜM 2

İçkiye Güvenmek

16 Şubat, Pazar -18 Şubat, Salı, 1997

Kevin yatakta döndü, gözlerini açtı ve tavana baktı. Sadece yukarıdaki beyaz alana odaklandı. Bir an için dünkü olayların kötü bir rüya olduğunu düşündü. Bu pozisyonda gayet iyi görüyordu.

Sonra oturdu.

Tanıdık olan odası, sanki bir sisle örtülmüştü. Solgun ve renksiz bir sis bütün odayı sarmıştı.

Gazeteyi eline aldı ve bir kez daha okumaya çalıştı. Mümkün görünmüyordu. Sadece tam sayfa moda reklamlarından keyif aldı: Ralph Lauren, Tommy Hilfiger, Calvin Klein gibi kelimelere ihtiyaç duymayan ve sadece göz alıcı resimlerden oluşan sayfalar. Kevin, en son trendleri takip etmekten zevk alırdı.

Karanlıktan Şafağa

Karanlıktan Şafağa, dünyada bilinen yalnız tek bir kişinin deneyimlediği muazzam bir hikâye; karanlık ve aydınlık, aşk ve kayıp, uyanış ve keşif arasındaki yolu izleyen eşsiz bir yolculuk. Sayfaları, bizi hemen sıradışı gerçek bir maceraya ve olağanüstü bir bireyin kalbine ve zihnine götürüyor.

Bu kitap, Leber'in Herediter Optik Nöropatisi olarak bilinen ve nadir görülen bir genetik bozukluk nedeniyle otuz altı yaşında görme yetisini kaybeden Kevin Coughlin'in gerçek hikâyesidir. Yirmi yıl sonra, hiçbir tıbbi müdahale olmaksızın Kevin, görme yetisini mucizevi bir şekilde geri kazandı. *Karanlıktan Şafağa*, Kevin'in karanlığa düşüşünü ve açıklanamaz bir şekilde tekrar aydınlığa kavuşma sürecini takip eden cesur bir yapıt. Amatör bir fotoğraf sanatçısının bir anda karanlık dünyasının yarattığı travma, yıkım ve yeniden umudu yakalamaya dair dürüst, samimi ve etkileyici bir anlatım.